

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžf/96/2013
Identifikačné číslo spisu:	1012201765
Dátum vydania rozhodnutia:	17.12.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Milučký
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1012201765.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Milučkého a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci žalobcu 1/ Skanska SK, a.s., so sídlom Krajná 29, 821 04 Bratislava, IČO: 31 611 788, 2/ Skanska a.s., so sídlom Líbalova 1/2348, 149 00 Praha 4, Česká republika, IČO: 262 71 303, obaja zast.: DEDÁK Partners, s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 45, 821 09 Bratislava, IČO: 35 906 464 a AK Tomáš Kamenec, s.r.o., so sídlom Špitálska 43, 811 08 Bratislava, IČO: 368 55995, proti žalovanému Úrad pre verejné obstarávanie, Dunajská 68, Bratislava, za účasti: 1/ TSS GRADE a.s., so sídlom Bratislavská 4, 917 02 Trnava, IČO: 35 802 723, zast. Mgr. Jurajom Mravčákom, advokátom so sídlom Šoltésovej 12, 811 08 Bratislava, 2/ Železnice Slovenskej republiky, Klemensova 8, 813 61 Bratislava, IČO: 31364501, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1201-6000/2012-ON/313, 994-175-7000/2010-N zo dňa 14. septembra 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/314/2012-304 zo dňa 7. mája 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/314/2012-304 zo dňa 7. mája 2013 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. 1201-6000/2012-ON/313, 994-175-7000/2010-N zo dňa 14. septembra 2012 z r u š u j e a vec mu v r a c í a na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom trovy konania vo výške 132,- € v lehote troch dní na účet Advokátskej kancelárie DEDÁK & Partners, s.r.o. so sídlom Mlynské Nivy 45, 821 09 Bratislava a AK Tomáš Kamenec, s.r.o. so sídlom Špitálska 43, 811 08 Bratislava.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobný návrh žalobcov 1, 2, ktorým sa domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 14. septembra 2012, ktorým žalovaný podľa § 139 ods. 4 zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom do 31.12. 2009 (ďalej len „ZVO“) zamietol námietky smerujúce proti vylúčeniu uchádzača - skupiny dodávateľov zloženej z vedúceho člena skupiny dodávateľov Skanska SK, a.s., Krajná 29, 821 04 Bratislava a člena Skanska a.s., Líbalova 1/2348, 149 00 Praha 4, Česká republika, z verejnej súťaže na predmet zákazky „ŽSR, Modernizácia železničnej trate Nové Mesto nad Váhom - Púchov, žkm 100,500-159, 100 pre traťovú rýchlosť do 160

km/hod. -III. Etapa (úsek Zlatovce - Trenčianska Teplá)“ vyhlásenej obstarávateľom Železnice Slovenskej republiky, Bratislava, Klemensova 8, 813 61 Bratislava (ďalej len „ŽSR alebo obstarávateľ“) dňa 29.12.2009 v Úradnom vestníku Európskej únie dňa 31.12.2009 pod značkou 2009/S 252-363162 a vo Vestníku verejného obstarávania č. 248/2009 zo dňa 29.12.2009 pod zn. 07704-MSP.

Krajský súd takto rozhodol, keď dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby je v súlade so zákonom a žalovaný pri preskúmvaní postupu obstarávateľa dostatočne preskúmal skutkový stav, pričom identifikoval v procese vylúčenia žalobcu z verejného obstarávania skutkové okolnosti, ktoré sú zákonným predpokladom pre vylúčenie uchádzača v zmysle § 33 ods. 4 písm. d/ ZVO z dôvodu poskytnutia nepravdivých informácií alebo skreslených informácií. Čo sa týka námietky žalobcu ohľadne formálnych nedostatkov vo výroku žalobou napadnutého rozhodnutia správneho orgánu, tento žalobný dôvod vyhodnotil krajský súd ako neopodstatnený, pretože žalovaný v súlade s § 145 ods. 6 ZVO listom zo dňa 5.11.2012 oznámil účastníkom konania o námietkach, odstránenie formálnych nedostatkov výrokovej časti žalobou napadnutého rozhodnutia.

Krajský súd ďalej dôvodil, že žalovaný postupoval tiež správne, keď vyhodnotil údaj o dĺžke praxe Ing. B. W. v požadovanej funkcii ako nepravdivý. Z predloženej dokumentácie k verejnému obstarávaniu mal krajský súd za preukázané, že Ing. B. W. získal osvedčenie o vykonaní skúšky odbornej spôsobilosti pre výkon činnosti stavbyvedúci s odborným zameraním na inžinierske stavby - dopravné stavby (koľajová doprava) Slovenskej komory stavebných inžinierov s dátumom vydania 29.11.2001, a preto nie je pravdivý údaj že Ing. W. má prax v navrhovanej funkcii stavbyvedúceho v trvaní 19 rokov, tak ako to uviedol žalobca vo formulári „C“, ktorý je súčasťou jeho ponuky. Odbornú prax, ktorú Ing. B. W. nadobudol pred získaním osvedčenia Slovenskej komory stavebných inžinierov, nemožno považovať za prax vo funkcii stavbyvedúceho, ktorú mal v prípade realizácie predmetu zákazky vykonávať.

Podľa krajského súdu je z právnej úpravy zjavné, že činnosť stavbyvedúceho má v zmysle stavebného zákona povahu tzv. vybranej činnosti, ktorú môžu vykonávať len fyzické osoby, ktoré získali oprávnenie na výkon tejto činnosti. Právna úprava stavebného zákona jednoznačne viaže výkon stavbyvedúceho ako vybranej činnosti na získanie oprávnenia podľa zákona č. 138/1992 Z.z., a preto nemohli Ing. O. N., Ing. W. K. ako aj Ing. B. W. riadiť a koordinovať stavebné práce a iné činnosti na stavenisku a na stavbe, t.j. vykonávať vybrané činnosti podľa stavebného zákona aj pred dátumom vydania predmetných osvedčení Slovenskou komorou stavebných inžinierov.

Krajský súd preto konštatoval, že mal za preukázané, že ponuka žalobcu obsahovala nepravdivé údaje ohľadom dĺžky praxe osôb navrhnutých do funkcie stavbyvedúceho a hlavného stavbyvedúceho, a preto žalovaný na základe uvedených skutkových zistení, ku ktorým dospel prostredníctvom dostupných dokumentov z procesu verejného obstarávania, postupoval v súlade so ZVO, keď potvrdil rozhodnutie obstarávateľa o vylúčení žalobcu z predmetnej verejnej súťaže z dôvodu poskytnutia nepravdivých, respektíve skreslených informácií v ponuke žalobcu.

Z administratívneho spisu mal krajský súd tiež za preukázané, že údaje týkajúce sa expertov, ktoré boli obsahom formulára C, ktorý bol súčasťou súťažných podkladov sa týkali podmienok účasti, a to technickej spôsobilosti, pričom aj s odkazom na právoplatný rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1S/231/2011 nemohol akceptovať názor žalobcu, že aplikácia ustanovenia § 33 ods. 4 písmeno d/ ZVO prichádza do úvahy len pokiaľ ide o nepravdivé informácie alebo skreslené informácie vo vzťahu k podmienkam účasti. V danom smere vo vzťahu k výkladovému stanovisku žalovaného - Jednotný právny názor Úradu pre verejné obstarávanie (www.uvo.gov.sk), na ktoré sa žalobca odvolával v žalobe, krajský súd v súlade s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2 Sžo 69/2008 zo dňa 11.2.2009 uvádza, že takéto stanovisko nie je pre právne posúdenie súdu právne relevantné, respektíve záväzné, nakoľko ide v zmysle uvedeného rozsudku o „vnútorný akt verejnej správy, ktorý smeruje dovnútra určitého systému orgánov verejnej správy a zaväzuje len podriadené útvary, prípadne adresátov (normatívne inštrukcie, usmernenia, služobné pokyny). Tieto akty nie sú všeobecne záväzné, nie sú prameňom správneho práva, a preto nemôžu byť pre súd záväzné. Úrad pre verejné obstarávanie poskytuje v súvislosti s aplikáciou zákona o verejnom obstarávaní metodické usmernenie pre verejných

obstarávateľov a obstarávateľov, čo jednoznačne vyjadruje charakter usmernení ako vnútorného aktu.“ Najvyšší súd Slovenskej republiky v danom kontexte tiež v rámci citovaného rozsudku poukázal na ust. článku 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky „z čoho vyplýva, že nie sú viazaní nielen podzákonnými normami, ale ani normami, ktoré nie sú súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky (III. ÚS 64/2000).“

V závere napadnutého rozsudku krajský súd konštatoval, že nakoľko v konaní o námietkach nebolo preukázané žiadne porušenie ZVO, na ktoré poukazoval žalobca ako navrhovateľ v podaných námietkach a ktoré by mohlo zásadne ovplyvniť výsledok verejného obstarávania, žalovaný postupoval správne a v súlade so zákonom, keď s odkazom na § 139 ods. 4 ZVO námietky žalobcu zamietol.

Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal odvolanie žalobca a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie Úradu pre verejné obstarávanie zo dňa 14. septembra 2012 zrušuje a vec vracia správnomu orgánu na ďalšie konanie. Zároveň žiadal zaviazat' žalovaného zaplatiť žalobcovi i trovy konania, a to k rukám jeho právneho zástupcu. Žalobca poukázal na to, že v bode IV. žaloby rozsiahlo argumentoval, prečo považuje rozhodnutie a postup žalovaného, ktorý mu predchádzal, za porušenie základných princípov verejného obstarávania, najmä princípu transparentnosti podľa § 9 ods. 2 ZVO. Rovnako žalobca poukázal na skutočnosť, že zmenou výkladu a aplikácie relevantných právnych predpisov zo strany ŽSR a aprobovaním tohto postupu napadnutým rozhodnutím prišlo k porušeniu jeho základného práva na spravodlivý proces a k porušeniu princípov materiálneho právneho štátu, ktorého imanentnou súčasťou je predvídateľnosť práva a jeho aplikácie. Krajský súd sa s argumentáciou žalobcu nevysporiadal, túto iba paušálne odmietol ako neaplikovateľnú. Rozsudok jedine konštatuje že vylúčenie žalobcu a súvisiaci postup ŽSR nie je rozhodovacou činnosťou orgánu verejnej moci. Žalobca sa nestotožňuje s argumentáciou krajského súdu, že postup ŽSR ako obstarávateľa pri vylúčení žalobcu nie je rozhodovacou činnosťou orgánu verejnej moci. Obstarávateľ totiž pri realizácii postupov verejného obstarávania rozhoduje o právach a právom chránených záujmoch uchádzačov. Takýto výklad vyplýva podľa žalobcu aj z aplikácie práva Európskej únie (smernica Rady 92/13/EHS zo dňa 25.2.1992 a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/17/ES zo dňa 31. marca 2004). Z rozhodnutí súdneho dvora EÚ (napr. Foster, A and others v. British Gas plc.) vyplýva pri aplikácii tejto regulácie uplatniteľnosť koncepcie emanation of state (koncept kvázi štátu), v zmysle, ktorého sú vždy pre účely *acquis communautaire* verejní obstarávatelia a obstarávatelia posudzovaní v procese verejného obstarávania ako „štát“ (kvázi štát), nie ako osoby súkromného práva. Na rozhodovanie verejných obstarávateľov - záujemcov nie je možné aplikovať ustanovenie článku 2 ods. 3 ústavy, ale takéto rozhodovanie možno realizovať len na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Pri posudzovaní uvedených otázok rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávnej aplikácie právnych predpisov a z tohto dôvodu nie je v súlade s platným právom. Žalobca ďalej uviedol, že nie je pravdou, že by v jeho ponuke boli uvedené nepravdivé alebo skresľujúce informácie, ktoré by v súlade s ustanovením § 33 ods. 4 ZVO umožnili vylúčenie žalobcu z verejného obstarávania. Namietal, že súťažné podklady a ani oznámenie o vyhlásení verejného obstarávania nedefinujú, čo znamená pojem „prax v navrhovanej funkcii“ tento pojem sa nachádzala výlučne v súťažných podkladoch vo vzore formulára C, bez toho, aby ŽSR akokoľvek špecifikovali jeho obsah, respektíve dôvod, že prečo vôbec je tento údaj od uchádzačov požadovaný a rovnako nie je zo súťažných podkladov zjavný obsah tohto pojmu. Krajský súd sa nevysporiadal s podstatnými argumentmi žalobcu uvedenými v žalobe a nijako nezrejmil ako si vykladá uvedený sporný pojem a prečo je možné akceptovať pri jeho výklade a aplikácii absolútny odklon od doterajšej bežnej praxe ŽSR. Krajský súd iba zopakoval argumenty z napadnutého správneho rozhodnutia, ktorá skutočnosť nezodpovedá požiadavkám na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle ustanovení § 157 ods. 2 OSP a ani zárukám spravodlivého procesu v zmysle článku 46 Ústavy SR. Žalobca má za to, že vykonávanie praxe v navrhovanej funkcii, t.j. riadenie a koordinácia stavebnej činnosti nie je výlučne podmienené vydaním autorizačného osvedčenia SKSI v zmysle ustanovení zákona č. 138/1992 Zb. o autorizovaných architektoch a autorizovaných stavebných inžinieroch. Niektoré stavby (napr. stavby dráh a na dráhe ako aj banské stavby) a pri nich realizované činnosti vo výstavbe sa spravujú osobitnými predpismi (zákon o dráhach, banský zákon). Tieto stavby povoľujú špeciálne stavebné úrady ako úrad pre reguláciu železničnej

dopravy respektíve banský úrad. Odborná spôsobilosť pracovníkov organizácií, ktoré vykonávajú správu na daných úsekoch je posudzovaná a overovaná podľa týchto osobitných predpisov. Skúsenosti a prax získané pri vedení a uskutočňovaní takýchto stavieb je možné považovať za prax vo funkcii stavbyvedúceho, teda za prax rovnocennú s praxou stavbyvedúcich realizujúcich činnosti v zmysle stavebného zákona. Z tohto dôvodu možno riadenie a koordinovanie stavebných prác a iných činností na stavenisku a na stavbe v rámci rôznych inžinierskych stavieb považovať za ekvivalentné. Uvedené je zjavné aj zo skutočností, že Ing. O. N., Ing. W. K. a Ing. B. W. bola uznaná predchádzajúca prax (výkon činnosti stavbyvedúceho) a títo mohli vykonať skúšky odbornej spôsobilosti uchádzačov o oprávnenie na výkon činnosti stavbyvedúceho. Tieto osoby riadili a koordinovali stavebné práce a iné činnosti na stavenisku a na stavbe aj pred dátumom vydania autorizačného osvedčenia SKSI v zmysle ustanovení zákona č. 138/1992 Zb. Pravdivosť akéhokoľvek údaju je možné verifikovať v procese verejného obstarávania iba podľa jasne definovaných pravidiel. Ak nie je jasný obsah pojmu, nie je možné jednoznačne určiť, čo má byť obstarávateľovi poskytnuté/predložené. Pojem „prax v navrhovanej funkcii“ nebol v súťažných podkladoch, alebo v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania definovaný, a preto nie je možné posudzovať pravdivosť udávaných údajov o takejto praxi. Žalobca tiež poukázal na to že krajský súd vo svojom rozhodnutí aplikoval na preskúmanú vec nesprávne ustanovenia zákona o autorizovaných architektoch a autorizovaných stavebných inžinierov, poukázal na príslušné ustanovenia tohto zákona s tým že rozsudok krajského súdu je preto nepreskúmateľný. Odôvodnenie rozhodnutia o vylúčení ako aj odôvodnenie rozsudku krajského súdu je v tomto smere zmätočné a absolútne nepreskúmateľné.

Čo sa týka údajne nepravdivých alebo skreslených údajov v ponuke, tieto sa netýkali podmienok účasti. Podmienky účasti vo verejnom obstarávaní boli definované v Oznámení a v časti E Súťažných podkladov. V Oznámení časť III. 2.3) Technická spôsobilosť, bod 7.2. § 28 ods. 1 písm. c/ údaje o technikoch alebo technických orgánoch, tých, ktorí sú zodpovední za kontrolu kvality bez ohľadu na to, v akom zmluvnom vzťahu sú k uchádzačovi, resp. tých, na ktorých sa môže uchádzať obrátiť so žiadosťou o vykonanie týchto prác nie je možné nájsť žiadnu požiadavku na uvedenie dĺžky „praxe v navrhovanej funkcii“. Bez akýchkoľvek pochyb, Oznámenie neuvádza v citovanej časti ako ani nikde inde „dĺžku praxe v navrhovanej funkcii“ ako podmienku účasti podľa § 28 ods. 1 ZVO.

V zmysle bodu 7.2 časti E Súťažných podmienok, boli v zmysle ustanovenia § 28 ods. 1 písm. c/ ZVO ako podmienka účasti požadované údaje o technikoch, na ktorých sa môže uchádzač alebo záujemca obrátiť so žiadosťou o vykonanie týchto prác. V poslednej odrážke bodu 7.2 na strane 55 súťažných podkladov boli definované podmienky účasti ako minimálne požiadavky na vzdelanie a odbornú prax v príslušnom odbore osôb, prostredníctvom ktorých uchádzači preukazovali splnenie podmienky účasti podľa § 28 ods. 1 písm. c/ ZVO. ŽSR požadovali pri týchto osobách vysokoškolské vzdelanie a 3 prax v príslušnom odbore alebo úplné stredoškolské vzdelanie a 5 ročnú prax príslušnom odbore. Údaje prostredníctvom ktorých preukazovali uchádzači splnenie takto definovaných podmienok účasti mali byť spracované do formulára „C“, ktorý bol súčasťou súťažných podmienok. V zmysle časti II „Minimálne požiadavky na preukázanie splnenia podmienok účasti“ bod 2. 3. na strane 64 súťažných podmienok sú požiadavkami na splnenie podmienok účasti informácie a dokumenty v zmysle ZVO podľa § 28 ods. 1 požadované v bodoch 7.1 až 7.3.

V bode 4 časti súťažných podmienok, týkajúcej sa preukázania splnenia podmienok účasti ŽSR deklarujú, že bude vylúčený uchádzač, ktorý poskytol nepravdivé alebo skreslené informácie. Obdobné ustanovenie sa nachádza na strane 18 súťažných podkladov pod bodom 23. - Splnenie podmienok účasti uchádzačov, bod 23.5.4.

V zmysle základných princípov verejného obstarávania podľa § 9 ods. 2 ZVO, najmä princípu transparentnosti ako aj v zmysle § 32 ZVO musia byť všetky podmienky účasti uvedené v Oznámení o vyhlásení postupu zadávania zákazky. Nie je možné, aby verejný obstarávateľ/obstarávateľ aplikovali také podmienky účasti, ktoré neboli uchádzačom/záujemcom sprístupnené už v Oznámení o vyhlásení postupu zadávania zákazky. Žalobca poukázal na to, že v súlade so zákonom o verejnom obstarávaní musia byť súťažné podklady v súlade s oznámením o vyhlásení postupu zadávania zákazky, a preto nie

je možné, aby sa v súťažných podkladoch doplnili podmienky účasti, ktoré neboli súčasťou oznámenia o vyhlásení postupu zadávania zákazky. Krajský súd vôbec nezdôvodnil, prečo za podmienku účasti považuje aj požiadavku, ktorá nebola uvedená v Oznámení o vyhlásení postupu zadávania zákazky. Ak požiadavka na uvedenie dĺžky „praxe v navrhovanej funkcii“ nie je podmienkou účasti, nie je možné aplikovať na vylúčenie žalobcu z verejného obstarávania ustanovenie § 33 ods. 4 písm. d/ ZVO. Vylúčením je sankcionované výlučne uvedenie nepravdivého údaju alebo skresleného u dajú o podmienkach účasti vo verejnom obstarávaní.

Účastník konania TSS GRADE, a.s. sa ku odvolaniu žalobcu písomne vyjadril a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako súladný so zákonom potvrdil. Stotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi správneho orgánu a podľa jeho názoru tiež i Krajský súd v Bratislave dostatočne odôvodňuje a preukazuje, že dĺžka praxe v príslušnom odbore, spracovaná podľa priloženého vzoru „C“, vyplývala zo súťažných podkladov súťaže. Rozhodnutie žalovaného ako aj napadnutý rozsudok krajského súdu rešpektuje právo na súdnu a inú právnu ochranu garantované Ústavou SR na strane všetkých dotknutých subjektov, a to vrátane žalobcu, rešpektuje princíp právnej istoty a osobitnú požiadavku na konzistentnosť a predvídateľnosť rozhodovacej praxe orgánov verejnej moci.

Úrad pre verejné obstarávanie sa ku odvolaniu žalobcu proti rozsudku Krajského súdu Bratislava písomne vyjadril a žiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby v odvolacom konaní rozsudok krajského súdu ako súladný so zákonom potvrdil. Podľa úradu je rozhodnutie plne v súlade s jednotným právnym názorom úradu, ktorý je zhmotnený vo výkladových stanoviskách kreovaných kolégiom žalovaného ako odborným poradným orgánom predsedu žalovaného a následne vydávaných štatutárom žalovaného, ktoré sú zverejňované na webovej stránke žalovaného. Rovnako je rozhodnutie v súvislosti s posúdením dôvodnosti vylúčenia žalobcu podľa § 33 ZVO, v súlade s judikatúrou Krajského súdu v Bratislave (rozsudok sp.zn. 1S/231/2011 zo dňa 8.3.2012). Ak konkrétny uchádzač uvedie vo svojej ponuke nepravdivé údaje, nemožno takéhoto uchádzača považovať za seriózneho, a preto je vylúčenie takého uchádzača dostatočne opodstatnené, a preto je argumentácia žalobcu čisto účelová, nemajúca žiadny právny základ. Tiež poukazovanie žalobcu na iné verejné obstarávania, respektíve bližšie nešpecifikovanú doterajšiu prax obstarávateľa, nemá pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia právnu relevanciu. Tiež nie je možné akceptovať tvrdenie žalobcu, že by kontrolovaný v priebehu predmetnej verejnej súťaže zmenil výklad súťažných podkladov. Žalovaný poukázal na obsah osvedčení, ktoré vydala Slovenská komora stavebných inžinierov Ing. O. N., Ing. W. K. a Ing. B. W., z ktorých obsahu vyplýva, cit.: „Oprávnenie splnomocňuje vykonávať vybrané činnosti vo výstavbe“. V súvislosti s pravdivosťou údajov o celkovej odbornej praxi v navrhovanej funkcii hlavný stavbyvedúci a stavby vedúci vo väzbe na získanie oprávnenia na výkon tejto činnosti, žalovaný tiež poukázal na znenie ustanovení §§ 44 ods. 1, 45 ods. 1, 45 ods. 3, 45 ods. 4 a 46a ods. 1 stavebného zákona. Žalovaný v závere svojho vyjadrenia poukázal na dôvody svojho rozhodnutia a tvrdenia žalobcu považoval za účelového charakteru, ktoré nezodpovedajú ani súčasnej normatívnej úprave.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods.2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods.1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je potrebné vyhovieť, a to z nasledovných dôvodov:

Rozsudok bol verejne vyhlásený 17. decembra 2014 podľa § 156 ods.1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Predmetom súdneho preskúmacieho konania je rozhodnutie žalovaného č. 1201-6000/2012-ON/313, 994-175-7000/2010-N zo dňa 14. septembra 2012, ktorým žalovaný podľa § 139 ods. 4 ZVO zamietol námietky smerujúce proti vylúčeniu uchádzača - skupiny dodávateľov zloženej z vedúceho člena

skupiny dodávateľov Skanska SK, a.s. Krajná 29, 821 04 Bratislava a člena Skanska a.s., Líbalova 1/2348, 149 00 Praha 4, Česká republika z verejnej súťaže na predmet zákazky „ŽSR, Modernizácia železničnej trate Nové Mesto nad Váhom - Púchov, žkm 100,500-159,100 pre traťovú rýchlosť do 160 km/hod. - III. etapa (úsek Zlatovce - Trenčianska Teplá)“ vyhlásenej obstarávateľom ŽSR dňa 29.12.2009 v Úradnom vestníku Európskej únie dňa 31.12.2009 pod zn. 2009/S 252-363162 a vo Vestníku verejného obstarávania č. 248/2009 zo dňa 29. decembra 2009 pod zn. 07704-MSP.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) každému priznáva právo domáhať sa ustanoveným postupom svojich práv na súde alebo na inom orgáne Slovenskej republiky a odsek 2 tohto ustanovenia zaručuje tomu, kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, obrátiť sa na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia. Ústavný súd vo svojej judikatúre uvádza, že súčasťou obsahu práva podľa čl. 46 ods. 1 je nielen právo každého domáhať sa svojho práva na súde alebo na inom orgáne Slovenskej republiky, ale aj právo byť účastníkom konania, v ktorom sa rozhoduje o jeho právach a povinnostiach. Z toho vyplýva, že každý má ústavné právo byť účastníkom konania, v ktorom sa rozhoduje o jeho právach a povinnostiach, lebo inak v ňom nemôže chrániť svoje práva a právom chránené záujmy.

V Slovenskej republike sa zásada, že každý má právo byť účastníkom konania, v ktorom sa rozhoduje o jeho právach a povinnostiach, odvoditeľná vo vzťahu k súdnemu konaniu z niektorých rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva (medzi inými napríklad rozhodnutia vo veciach *Philis vers. Grécko*, z 27. augusta 1991, séria A č. 209, *Les Saints Monastères vers. Grécko*, z 1. septembra 1997, séria A č. 301-A), vzťahuje aj na správne konanie, a teda i na predmetné konanie o námietkach účastníka proti rozhodnutiu obstarávateľa vo verejnom obstarávaní podľa zákona č. 25/2006 Z.z. (pozri analog. nález ÚS SR 3/2002).

V zmysle konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), „... v konaní podľa druhej a tretej hlavy piatej časti OSP je okruh účastníkov viazaný na účasť v administratívnom konaní. Z tejto právnej úpravy je zjavné, že okruh účastníkov je závislý na okruhu účastníkov administratívneho konania, ktorého výsledkom je napadnuté rozhodnutie. Podľa § 250i ods. 1 prvá veta OSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. V zmysle uvedeného ustanovenia sa preskúma napadnuté rozhodnutie podľa stavu a s okruhom účastníkov konania, ktorí boli v administratívnom konaní v čase vydania napadnutého rozhodnutia.“ (medzi inými rozsudok NS SR č. 8Sžo 46/2008 zo 17. apríla 2008).

Zo skutkového stavu v prejednávanej veci je nepochybné, že odvolateľ bol účastníkom administratívneho konania, výsledkom ktorého bolo predmetné rozhodnutie správneho orgánu, ktorým správny orgán nevyhovел námietkam odvolateľa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na obsah dôvodov odvolania žalobcu skúmal, či krajský súd sa dostatočným spôsobom vysporiadal s jeho odvolacími dôvodmi a dostatočným spôsobom a v súlade so zákonom preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného. V zmysle ustálenej judikatúry najvyššieho súdu pre posúdenie arbitrárnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku považoval odvolací súd za kľúčové zistenie, či spôsob, ktorým krajský súd odôvodnil svoje rozhodnutie, je ústavne a zákonne konformný. Inými slovami povedané, úlohou najvyššieho súdu bolo zistiť, či spôsob výkladu

príslušných zákonných ustanovení, ktorým krajský súd zdôvodnil svoje rozhodnutie, vzhľadom na zistený skutkový stav, nie je svojvoľný (arbitrárny) alebo ústavne a zákonne neudržateľný pre zjavné pochybenia alebo omyly v posudzovaní obsahu aplikovanej právnej úpravy (mutatis mutandis rozhodnutie II. ÚS 127/07).

Ako vyplýva z konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR (napríklad II. ÚS 127/07, I. ÚS 110/02) o svojvôli pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam.

Skutočnosť, že sa odvolateľ s názorom krajského súdu nestotožňuje, nemôže sama osebe viesť k záveru o porušení jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (napríklad II. ÚS 87/07-10). Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach konštantne pripomína, a najvyšší súd sa s tým v plnej miere stotožňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje pre záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05).

V predmetnej právnej veci však výklad príslušných ustanovení zákona č. 25/2006 Z.z., v kontexte európskej legislatívy, týkajúcej sa verejného obstarávania a spôsob, ako tieto krajský súd aplikoval, si v skutočnosti protirečia. Na jednej strane krajský súd priznal účastníkovi aktívnu legitímáciu na uplatnenie revízií postupov prostredníctvom priamej aplikácie ustanovení Smernice, ktorá v danom čase nebola transponovaná do vnútroštátneho právneho poriadku, avšak zároveň mu toto právo odoprel a súdny prieskum napadnutého rozhodnutia žalovaného de facto nevykonával.

Najvyšší súd SR dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu nie je riadne odôvodnený a signalizuje možnosť porušenia čl. 46 ods. 1 ústavy. Úvahy krajského súdu nevychádzajú z konkrétnych faktov, na viacerých miestach im chýba vnútorná logika, a preto možno skonštatovať, že vykazuje znaky arbitrárnosti. Už tieto zistené nedostatky by samé osebe mohli byť dôvodom na zrušenie rozhodnutia krajského súdu a vrátenie mu veci na ďalšie konanie a opätovné rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe listinných dôkazov nachádzajúcich sa v administratívnom spise dospel k nasledovnej genéze, ktorú najvyšší súd aplikoval tiež i vo veci vedenej na najvyššom súd pod sp.zn. 2Sžf/136/2013, ktoré veci skutkovo a právne spolu súvisia.

Z pripojeného administratívneho spisu a ostatných listinných dôkazov odvolací súd zistil, že žalobca ako obstarávateľ vyhlásil verejnú súťaž na predmet zákazky „ŽSR, Modernizácia železničnej trate Nové Mesto nad Váhom - Púchov, žkm 100,500-159,100 pre traťovú rýchlosť do 160 km/hod. - III. etapa (úsek Zlatovce - Trenčianska Teplá)“ vo Vestníku verejného obstarávania č. 248/2009 pod značkou 07704-MSP dňa 29.12.2009 a v Úradnom vestníku Európskej únie dňa 31.12.2009 pod značkou 2009/S 252-363162.

Ide o nadlimitnú zákazku, pričom ponuku do verejného obstarávania predložili 4 uchádzači, medzi nimi aj účastník.

Ako vyplýva z čiastkovej zápisnice č. 5 z vyhodnocovania ponúk predložených do verejnej súťaže na výber zhotoviteľa stavebných prác, z 30.4.2010, komisia po dôkladnom preskúmaní vysvetlení podmienok účasti skonštatovala, že všetci uchádzači splnili podmienky účasti.

Z čiastkovej zápisnice č. 6 z vyhodnocovania ponúk zo 14.5.2010 vyplýva, že komisia skonštatovala potrebu požiadať uchádzačov č. 1, 2 a 3 o vysvetlenie ponuky ceny, u uchádzača č. 3 o vysvetlenie

ponuky neobvykle nízkej ceny, predovšetkým v súvislosti s vysvetlením, v ktorých položkách sú zahrnuté ceny neocenených položiek v popísanom rozsahu podľa predloženého výkazu výmer a v akej jednotkovej cene a cene celkom a s vysvetlením, prečo uchádzač používa odlišnú jednotkovú cenu pre rovnaké položky. Komisia taktiež požadovala vysvetlenie položiek týkajúcich sa objektu 30.33.01 a preukázanie, ako účastník dokáže tento objekt reálne fyzicky zrealizovať pri dodržaní požadovanej kvality a termínov.

Požadované vysvetlenie doručil uchádzač obstarávateľovi 25.5.2010. V čiastkovej zápisnici č. 8 z 11.6.2010 obstarávateľ skonštatoval, že uchádzač č. 3 predložil požadované vysvetlenie v stanovenej lehote.

V čiastkovej zápisnici č. 9 z 29.6.2010 komisia v bode 3 skonštatovala nedostatky vo vysvetlení neobvykle nízkej ceny a preto navrhla uchádzača č. 3 zo súťaže vylúčiť. Listom zo 6. júla 2010 žalobca/obstarávateľ oznámil účastníkovi, že je z verejnej súťaže vylúčený (ďalej len „1. vylúčenie účastníka“).

Proti vylúčeniu podal účastník žiadosť o nápravu a následne námietky podľa § 138 ods. 2 písm. e/ ZVO (ďalej len „1. námietky účastníka“), ktorým žalovaný vyhovel a rozhodnutím č. 994-175-7000/2010 zo 14. septembra 2010, podľa § 139 ods. 2 písm. c/ ZVO, zrušil rozhodnutie obstarávateľa o vylúčení účastníka a nariadil jeho zaradenie do procesu verejného obstarávania. Toto rozhodnutie napadol 27.9.2010 uchádzač č. 4 - TSS Grade žalobou, o ktorej bolo vedené na Krajskom súde v Bratislave konanie pod sp.zn. 4S/302/2010.

Komisia obstarávateľa sa týmto rozhodnutím žalovaného zaoberala na svojom zasadnutí 28.9.2010, pričom, ako vyplýva z čiastkovej zápisnice č. 10, po dôkladnom preskúmaní všetkých ponúk dospela k záveru, že ponuky uchádzačov spĺňajú všetky podmienky súťaže (zväzok IV, str. 1321 adm. spisu).

Na zasadnutí 5.10.2010 pristúpila komisia k samotnému vyhodnoteniu ponúk.

Z písm. c/ zo zápisnice o vyhodnotení ponúk podľa § 42 ods. 8 ZVO vyplýva, že všetci štyria uchádzači splnili podmienky účasti vo verejnej súťaži.

Z písm. d/ vyplýva, že z verejnej súťaže bol vylúčený uchádzač č. 1 z dôvodu, že predložené vysvetlenie ponuky nebolo v súlade s § 42 ods. 4 písm. b/ ZVO.

Z písm. e/ vyplýva, že nikto nebol vylúčený z dôvodu, že by ponuka obsahovala neobvykle nízku cenu.

Z písm. f/ vyplýva, že ako úspešný uchádzač bol vyhodnotený uchádzač č. 3 - skupina SKANSKA a uchádzači č. 2 a 4 boli vyhodnotení ako neúspešní, pričom sa vyhodnotili: kritérium č. 1 - navrhovaná cena diela (Akceptovaná zmluvná cena) a kritérium č. 2 zníženie požiadaviek na obmedzenie železničnej prevádzky. Proti priebehu vyhodnocovania nemal výhrady žiaden člen komisie a všetci podpísali zápisnicu bez výhrad.

Listom zo 6.10.2010 obstarávateľ oznámil účastníkovi, že jeho ponuku prijal s tým, že v prípade, že nebudú uplatnené revízne postupy, bude vyzvaný na predloženie návrhu zmluvy.

Neúspešný uchádzač č. 4 - TSS Grade podal 14.10.2010 žiadosť o nápravu podľa § 136 ZVO proti postupu obstarávateľa vo verejnej súťaži, v ktorej namietal, že obstarávateľ mal v zmysle § 44 ZVO uviesť v oznámení o výsledku vyhodnotenia ponúk identifikáciu úspešného uchádzača alebo uchádzačov, informáciu o charakteristikách a výhodách prijatej ponuky alebo ponúk a lehotu, v ktorej môže byť podaná žiadosť o nápravu podľa § 136 ods. 1 písm. f/. Zároveň žiadal, aby obstarávateľ prehodnotil výsledky verejnej súťaže, uskutočnil opätovné vyhodnotenie a vzal pritom do úvahy, že pokiaľ v konkrétnom postupe zadávania zákazky došlo k obmedzeniu rozvoja účinnej hospodárskej súťaže, resp. k nedodržaniu základných zásad práva Európskej únie v oblasti verejného obstarávania,

môže to spôsobiť, že obstarávateľ nesplní základné podmienky pre poskytnutie pomoci zo štrukturálnych fondov. Poukázal pritom na dôvody žaloby v ktorých okrem iného uvádza, že obstarávateľ bol oprávnený vylúčiť z obstarávania ponuku, ktorá nedostatočne alebo neodôvodnene vysvetľovala ponúknutú nízku cenu, čo sa napokon aj stalo. Obsahovo podobnú žiadosť o nápravu podal 15.10.2010 aj uchádzač č. 2, OHL ŽS a.s..

Tieto žiadosti obstarávateľ zamietol a dotknutých uchádzačov o svojom rozhodnutí oboznámil listami z 15.10.2010. TSS Grade podala proti vyhodnoteniu ponúk 27.10.2010 námietky podľa § 138 ods.2 písm. f/ ZVO, ku ktorým sa kontrolovaný vyjadril tak, že skutočnosti uvedené v námietkach nepreukazujú, že by svojim postupom pri vyhodnocovaní ponúk porušil ZVO a že by toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania (admin. spis zv. V., str. 1490 - 1491). Dňa 8.12.2010 sa uskutočnilo ústne pojednávanie pred komisiou ÚVO a následne vydal žalovaný rozhodnutie č. 1335-6000/2010-ON-240 z 15. decembra 2010, ktorým nariadil obstarávateľovi odstrániť protiprávny stav spočívajúci v neuvedení identifikácie úspešného uchádzača v liste označenom „Informácia o výsledku vyhodnotenia ponúk“ zo 6. októbra 2010, a to opätovným písomným oznámením informácie o výsledku vyhodnotenia ponúk v súlade s § 44 ods. 1 ZVO s riadnou identifikáciou úspešného uchádzača všetkým neúspešným uchádzačom, ktorých ponuky sa vyhodnocovali, do 30 dní od doručenia tohto rozhodnutia. O námietke týkajúcej sa nesplnenia podmienok účasti uchádzača Skanska (spôsobilosť hlavného stavbyvedúceho, admin. spis zv. VI., str. 1536), žalovaný nerozhodol s poukazom na to, že sa jedná o novú skutočnosť, ktorú navrhovateľ uplatnil prvý krát až na ústnom pojednávaní a ktorá nebola súčasťou obsahu žiadosti o nápravu (admin. spis zv. VI., str. 1562).

Proti tomuto rozhodnutiu žalovaného podal TSS Grade žalobu, o ktorej bolo na Krajskom súde v Bratislave vedené konanie pod sp.zn. 2S 366/10. V intenciách vyššie uvedeného rozhodnutia obstarávateľ zaslal neúspešným uchádzačom informáciu o výsledku vyhodnotenia ponúk listom z 20.12.2010 a víťazného uchádzača Skanska vyzval na predloženie návrhu zmluvy o dielo predmetnej zákazky.

TSS Grade podal 27.12.2010 žiadosť o nápravu a následne 30.12.2010 námietky voči vyhodnoteniu ponúk oznámených vyššie uvedenou informáciou z 20.10.2010. Stále išlo o vyhodnotenie ponúk z 5.10.2010, v ktorých bola ako úspešná vyhodnotená ponuka uchádzača č. 3.

Žalovaný o týchto námietkach TSS Grade rozhodol 26. januára 2011 rozhodnutím č. 7-6000/2011-ON-276, ktorým konanie zastavil, nakoľko navrhovateľ vzal svoje námietky pred rozhodnutím späť.

Listom z 27. januára 2011 oznámil žalovaný obstarávateľovi začiatok kontroly postupu zadávania zákazky pred uzavretím zmluvy z vlastného podnetu, ktorú začal 31. januára 2011 a zároveň vydal rozhodnutie o predbežnom opatrení, ktorým pozastavil konanie obstarávateľa vo verejnej súťaži a 2. marca 2011 vydal rozhodnutie č. 140-7000/2011-71/3, ktorým nariadil obstarávateľovi zrušiť verejnú súťaž na predmet zákazky. Preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia bolo predmetom konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 1S/45/2011 ktorý vo veci 29. septembra 2011 rozhodol tak, že toto zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie s tým, že dôvody, pre ktoré žalovaný nariadil zrušiť verejnú súťaž neboli natoľko závažné, aby nemohli byť odstránené inak, ako zrušením celej súťaže. Proti tomuto rozsudku bolo podané odvolanie účastníkom v treťom rade, ktoré najvyšší súd uznesením č.k. 5 Sžf 84/2011 z 23. decembra 2011 odmietol ako podané niekým, kto nebol osobou oprávnenou na podanie odvolania.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 28. septembra 2011 č.k. 2S/366/10-352 rozhodol tak, že rozhodnutie žalovaného č. 1335-6000/2010-ON-240 z 15. decembra 2010 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Na základe odvolania účastníkov Skanska a ŽSR najvyšší súd preskúmal rozhodnutie v tejto veci a rozsudkom sp.zn. 3Sžf/2/2012 z 15. januára 2013 potvrdil rozhodnutie v celom rozsahu najmä z toho dôvodu, že medzičasom bolo rozsudkom krajského súdu 4S/302/2010-372 z 27. júla 2012 zrušené rozhodnutie žalovaného zo 14. septembra 2010, ktorým nariadil zaradiť Skanska do verejnej súťaže.

Listom z 22.12.2011 žalovaný oznámil obstarávateľovi začatie kontroly postupu zadávania zákazky pred uzavretím zmluvy a zároveň vydal predbežné opatrenie rozhodnutím č. 2188-7000/2011-OK/2, ktorým konanie kontrolovaného obstarávateľa pozastavil. V tomto momente platil skutkový stav taký, že uchádzač č. 3, Skanska, bol na základe rozhodnutia žalovaného zo 14. septembra 2010 zaradený do procesu verejného obstarávania a na základe vyhodnotenia ponúk z 5. októbra 2010 bol vyhlásený za úspešného uchádzača.

Opätovnú kontrolu postupu zadávania zákazky začal žalovaný 27. januára 2012. Listom z 9.2.2012 žalovaný opätovne oznámil obstarávateľovi začatie kontroly postupu zadávania zákazky pred uzavretím zmluvy za účelom zabezpečenia vykonateľnosti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1S/45/2011 z 29. septembra 2011 s tým, že táto kontrola bude prebiehať súbežne s už prebiehajúcou kontrolou vedenou pod číslom 2188-7000/2011-OK/2 a zároveň vydal predbežné opatrenie rozhodnutím č. 140-7000/2011-71/5, ktorým konanie kontrolovaného obstarávateľa pozastavil.

Na základe výsledkov tejto kontroly, rozhodnutím č. 140-7000/2011-71/6 zo 17. februára 2012, žalovaný zrušil rozhodnutie obstarávateľa o výsledku vyhodnotenia splnenia podmienok účasti a rozhodnutie obstarávateľa o výsledku vyhodnotenia ponúk (je zrejmé, že išlo o vyhodnotenie ponúk z 5.10.2010, nakoľko žiadne iné vyhodnotenie ponúk obstarávateľ do tohto času neurobil) a súčasne nariadil obstarávateľovi znovu vyhodnotiť splnenie podmienok účasti v predmetnej verejnej súťaži. Voči tomuto rozhodnutiu podal účastník Skanska, ako žalobca, žalobu na Krajskom súde v Bratislave, o ktorej krajský súd 29. mája 2013 rozhodol rozsudkom č.k. 2S/89/2012-98 tak, že žalobu zamietol. Rozsudok je právoplatný, odvolanie voči nemu podané nebolo, ani samotným žalobcom.

Zároveň 5.3.2012 podal účastník Skanska námietky proti inému úkonu kontrolovaného podľa § 138 ods. 2 písm. g/ ZVO.

Z čiastkovej zápisnice č. 12 zo zasadnutia komisie na vyhodnotenie ponúk zo 7.3.2012 vyplýva, že komisia skonštatovala, že ÚVO nariadil opätovne vyhodnotiť splnenie podmienok účasti v predmetnej súťaži a tiež že obstarávateľ oznámil komisii podanie námietok účastníkom č. 3. Zároveň odporučil tieto zamietnuť, nakoľko podľa obsahu sú to námietky proti vyhodnoteniu ponúk a nie proti inému úkonu kontrolovaného. V bode 5 sa prítomní zhodli, že pokiaľ nebudú mať k dispozícii dokumentáciu o verejnom obstarávaní, nemôže komisia pokračovať vo vyhodnocovaní v zmysle rozhodnutia ÚVO zo 17.2.2012. Nasledujúce zasadnutie komisie sa malo uskutočniť na základe osobitnej pozvánky.

Rozhodnutím č. 410-6000/2012-ON/124 z 13.4.2012 žalovaný zastavil konanie o námietkach účastníka z 5.3.2012 z dôvodu nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia žalovaného č. 140-7000/2011-71/6 zo 17. februára 2012, čím sa proces verejného obstarávania v predmetnej verejnej súťaži dostal do štádia pred vyhodnocovaním splnenia podmienok účasti a tiež pred vyhodnocovaním ponúk jednotlivých uchádzačov.

Z čiastkovej zápisnice č. 13 z 2.5.2012 a č. 14 zo 4.5.2012 vyplýva, že komisia sa uzniesla na potrebe objasnenia a vysvetlenia ponúk jednotlivých uchádzačov. Účastník zaslal obstarávateľovi vysvetlenie ponuky 18. mája a 14. júna 2012.

Ako vyplýva z čiastkovej zápisnice č. 17, komisia vyhodnocovala ponuky predložené do verejnej súťaže opätovne na svojom zasadnutí 27. júna 2012, pričom u uchádzača č. 1 skonštatovala, že tento je zo súťaže vylúčený podľa § 42 ods. 1 ZVO, nakoľko jeho ponuka nespĺňa požiadavky obstarávateľa na predmet zákazky; u uchádzača č. 2 skonštatovala, že jeho vysvetlenie ponuky uznala; u uchádzača č. 3 skonštatovala, že je zo súťaže vylúčený, z dôvodov podľa § 33 ods. 4 písm. d/ ZVO, keď poskytol nepravdivé alebo skreslené informácie a tiež podľa § 42 ods. 1, keď jeho ponuka nespĺňa požiadavky obstarávateľa na predmet zákazky; u uchádzača č. 4 skonštatovala, že jeho vysvetlenie ponuky uznala.

Z bodu 5 zápisnice vyplýva, že komisia po preskúmaní podmienok účasti pristúpila k vyhodnoteniu

splnenia podmienok účasti;

v bode 6 komisia uviedla, že uchádzač č. 3 nesplnil podmienky účasti, pričom poukázala na zápisnicu z podmienok účasti zo dňa 27.6.2010;

v bode 7 skonštatovala, že preskúmala aj ostatné náležitosti ponuky uchádzačov a po formálnej stránke všetci uchádzači splnili požiadavky obstarávateľa;

v bode 8 skonštatovala, že uchádzači č. 1 a č. 3 nesplnili požiadavky na predmet zákazky a

v bode 9 uviedla, že vzhľadom na lehotu výstavby musela pristúpiť k tomu, že súbežne vyhodnocovala podmienky účasti podľa § 33 ZVO a zároveň vyhodnocovala ponuky podľa § 42 ZVO (admin. spis zv. VII., str. 2160).

Zo zápisnice z vyhodnotenia splnenia podmienok účasti podľa § 33 ods. 7 ZVO z 27.6.2012 vyplýva, že účastník č. 3 bol vylúčený z dôvodu poskytnutia nepravdivých alebo skreslených informácií (odborná prax Ing. N. v trvaní 15 rokov vo funkcii hlavného stavbyvedúceho, odborná prax Ing. K. v trvaní 20 rokov vo funkcii stavbyvedúceho a odborná prax Ing. W. v trvaní 19 rokov vo funkcii stavbyvedúceho). Komisia uviedla, že postupovala v súlade so súťažnými podkladmi kapitola E. Podmienky účasti uchádzačov, časť II. Minimálne požiadavky na preukázanie splnenia podmienok účasti, bod 6. Spôsob vyhodnotenia podmienok účasti vo verejnom obstarávaní (admin. spis zv. VII., str. 2164-2165).

Zo zápisnice o vyhodnotení ponúk podľa § 42 ods. 8 ZVO z 27.6.2012 vyplýva, že uchádzač č. 3 bol vylúčený podľa § 42 ods. 1 ZVO, nakoľko jeho ponuka nespĺňa požiadavky obstarávateľa na predmet zákazky, pričom bol uvedený odkaz na čiastkovú zápisnicu č. 17 z 27.6.2012 (admin. spis zv. VII., str. 2218). Žiadna ponuka nebola vylúčená z dôvodu, že by obsahovala neobvykle nízku cenu (písm. e) zápisnice, tamtiež).

Z výsledného hodnotenia verejnej súťaže z 27.6.2012 vyplýva, že komisia vyhodnotila ako úspešného uchádzača č. 4.

Listom z 28. júna 2012, doručeným 2. júla 2012, oznámil obstarávateľ účastníkovi, že je z verejnej súťaže vylúčený, pričom bol oboznámený tak s dôvodmi vylúčenia podľa § 33 ods. 4 písm. d/ ZVO, ako aj s dôvodmi vylúčenia podľa § 42 ods. 1 ZVO.

Následne podal účastník žiadosť o nápravu, ktorá bola zamietnutá a 17. júla 2012 aj námietky podľa § 138 ods. 2 písm. e/ ZVO, ktoré žalovaný rozhodnutím č. 1201-6000/2012-ON/313, 994-175-7000/2010-N zo 14. septembra 2012 zamietol. Týmto rozhodnutím zamietol žalovaný aj námietky účastníka smerujúce voči jeho 1. vylúčeniu zo súťaže, ktoré mu bolo oznámené listom obstarávateľa č. 1167/2009-0225 zo 6. júla 2010.

Proti tomuto rozhodnutiu žalovaného podal účastník, ako žalobca, žalobu, o ktorej rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 7. mája 2013 č. k. 5S 314/2012-304 tak, že žalobu zamietol. Na základe odvolania žalobcu je na najvyššom súde vedené odvolacie konanie pod sp.zn. 2Sžf/96/2013.

Medzičasom, Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 27. júla 2012 č.k. 4S/302/2010-372 rozhodol o žalobe uchádzača TSS Grade, ktorou bola napadnutá zákonnosť rozhodnutia žalovaného zo 14. septembra 2010 (žalovaný týmto rozhodnutím zrušil rozhodnutie obstarávateľa o vylúčení účastníka Skanska zo súťaže a nariadil jeho zaradenie do procesu verejného obstarávania) tak, že žalobe vyhovel, napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Z jeho odôvodnenia vyplýva, že hlavným dôvodom zrušenia rozhodnutia žalovaného bola účasť uchádzača Skanska, ktorý predložil ponuku s neobvykle nízkou cenou, čím boli znevýhodnení a teda diskriminovaní ostatní uchádzači. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 2. októbra 2012 a žalovaný mal opätovne rozhodnúť o námietkach účastníka Skanska proti jeho 1. vylúčeniu zo súťaže, ktoré mu bolo oznámené listom zo 6. júla 2010, o ktorých však už žalovaný rozhodol vyššie uvedeným rozhodnutím zo 14. septembra 2012.

Účastník Skanska podal 28. septembra 2012 námietky podľa § 138 ods. 2 písm. g/ ZVO, proti úkonu

kontrolovaného (obstarávateľa/žalobcu) inému ako uvedenému v § 138 ods. 2 písm. a/ až f/, ktoré odôvodnil tým, že až z uznesenia Prezídia PZ, Úradu boja proti korupcii ČVS: PPZ-48/BPK-S-20 12 z 21. augusta 2012, ktoré mu bolo doručené 27. augusta 2012 sa dozvedel že žalobca vyhodnotil splnenie podmienok účasti jednotlivých súťažiacich v predmetnom verejnom obstarávaní s tým, že boli vylúčení uchádzači č. 1 a č. 3, „Združenie Zlatovce“ a skupina právnických osôb „SKANSKA“. Účastník bol toho názoru, že ako vylúčený uchádzač mal možnosť namietat' úkony kontrolovaného spočívajúce v postupe komisie na vyhodnotenie ponúk pri posudzovaní splnenia podmienok účasti, resp. posudzovania ponúk, ich vecnej technickej zhody s dokumentáciou verejného obstarávania len námietkou podľa § 138 ods. 2 písm. g/ ZVO.

Na základe vyššie uvedených námietok žalovaný vydal 4. apríla 2013 rozhodnutie č. 1447-6000/2012-ON/376, ktoré je predmetom súdneho preskúmania na najvyššom súde v konaní vedenom pod sp.zn. 2Sžf/136/2013, ktorým žalovaný zrušil rozhodnutie kontrolovaného o výsledku vyhodnotenia ponúk a rozhodnutie o výsledku vyhodnotenia splnenia podmienok účasti a súčasne nariadil obstarávateľovi znovu vyhodnotiť ponuky a opätovne vyhodnotiť splnenie podmienok účasti v predmetnom obstarávaní.

K podpísaniu zmluvy o dielo medzi obstarávateľom a víťazným uchádzačom č. 4 TSS Grade došlo 10. októbra 2012.

Podľa § 9 ods. 2 ZVO, pri zadávaní zákaziek sa musí uplatňovať princíp rovnakého zaobchádzania, princíp nediskriminácie uchádzačov alebo záujemcov, princíp transparentnosti a princíp hospodárnosti a efektívnosti.

Podľa § 33 ods. 1, verejný obstarávateľ posudzuje splnenie podmienok účasti vo verejnom obstarávaní v súlade s oznámením o vyhlásení verejného obstarávania a súťažnými podkladmi. Ak sú podmienky účasti uvedené aj v súťažných podkladoch, nesmú byť v rozpore s oznámením o vyhlásení verejného obstarávania.

Podľa ods. 2 obstarávateľ posudzuje splnenie podmienok účasti v súlade s pravidlami, ktoré určil. Pri určení alebo aktualizácii pravidiel na vyhodnotenie splnenia podmienok účasti podľa § 32 ods. 2 v užšej súťaži a v rokovacom konaní so zverejnením nesmie vyžadovať od niektorých záujemcov také požiadavky, ktoré nevyžadoval od ostatných záujemcov, alebo opakovane doklady, ktoré už má k dispozícii.

Podľa ods. 4 písm. d/, verejný obstarávateľ a obstarávateľ vylúči z verejného obstarávania uchádzača alebo záujemcu, ak poskytol nepravdivé informácie alebo skreslené informácie.

Podľa § 42 ods. 1 vyhodnocovanie ponúk komisiou je neverejné. Komisia vyhodnocuje ponuky z hľadiska splnenia požiadaviek verejného obstarávateľa alebo obstarávateľa a vylúči ponuky, ktoré nespĺňajú požiadavky uvedené v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania alebo v oznámení použitom ako výzva na súťaž a v súťažných podkladoch. Pri vyhodnocovaní ponuky s variantným riešením postupuje podľa § 37 ods. 3.

Podľa § 138 ods. 2 písm. g/, uchádzač, záujemca, účastník alebo osoba, ktorá sa domnieva, že jej práva alebo právom chránené záujmy boli alebo mohli byť dotknuté postupom kontrolovaného alebo orgán štátnej správy podľa § 137 ods. 2 písm. b/ môže pred uzavretím zmluvy alebo rámcovej dohody podať námietky proti úkonu kontrolovaného inému ako uvedenému v písmenách a/ až f/.

Podľa ods. 5 písm. c/ námietky v písomnej forme musia byť podané úradu a kontrolovanému pred uzavretím zmluvy alebo rámcovej dohody, ak smerujú proti úkonu kontrolovaného inému ako uvedenému v odseku 2 písm. a/ až f/.

Podľa § 139 ods. 2 písm. e/ a f/, ak úrad v konaní o námietkach zistí, že postupom kontrolovaného bol porušený tento zákon a porušenie mohlo mať zásadný vplyv na výsledok verejného obstarávania, zruší

rozhodnutie kontrolovaného o výsledku vyhodnotenia ponúk alebo návrhov a nariadi znovu vyhodnotiť ponuky alebo návrhy, resp. zruší rozhodnutie o výsledku vyhodnotenia splnenia podmienok účasti, a ak je to potrebné aj rozhodnutie kontrolovaného o vylúčení uchádzača, záujemcu alebo účastníka, rozhodnutie kontrolovaného o výbere záujemcov alebo účastníkov alebo rozhodnutie kontrolovaného o výsledku vyhodnotenia ponúk alebo návrhov a súčasne nariadi znovu vyhodnotiť splnenie podmienok účasti.

Ako už odvolací súd skonštatoval vyššie, je pravdou, že krajský súd síce priznal účastníkovi aktívnu legitimáciu na podanie námietok podľa § 138 ods. 2 písm. g/ ZVO, ale zároveň dospel k záveru, že námietky ktoré účastník 28.9.2012 podal, nespĺňali zákonom stanovené podmienky, nakoľko z nich nebolo zrejmé, proti akému konkrétnemu inému úkonu boli podané a uchádzač Skanska mal možnosť v predchádzajúcich štádiách verejného obstarávania uplatniť všetky skutočnosti uvádzané v námietkach na základe jeho predchádzajúcich žiadostí o nápravu a námietok.

Tieto závery krajského súdu však nekorešponujú s obsahom spisu a zisteným skutkovým stavom.

Z námietok ktoré účastník podal 28.9.2012 je zrejmé, že smerujú proti vyhodnoteniu splnenia podmienok účasti nevylúčených uchádzačov a napádajú nesúlad úkonov žalobcu so základnými princípmi verejného obstarávania uvedenými v § 9 ods. 2 ZVO, najmä s princípom rovnakého zaobchádzania, s princípom nediskriminácie uchádzačov a s princípom transparentnosti verejného obstarávania. Je pravdou, že v § 138 ods. 2 ZVO sú v písmenách a/ až f/ taxatívne vymedzené skutočnosti, ktoré možno označiť za dôvod podaných námietok, avšak zároveň písm. g) tento taxatívny výpočet neguje v súlade s čl. 1 bod 1 a čl. 2 bod 2 Smernice („... členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa rozhodnutia prijaté verejnými obstarávateľmi mohli účinne a predovšetkým čo najskôr preskúmať v súlade s podmienkami ustanovenými v článkoch 2 až 2f tejto smernice z dôvodu, že tieto rozhodnutia porušili právo Spoločenstva v oblasti verejného obstarávania alebo vnútroštátne právne predpisy, ktorými sa toto právo transponuje...“).

Navyše, z oznámenia o vylúčení z 28.6.2012 sa účastník mohol dozvedieť len skutočnosti týkajúce sa jeho vylúčenia. Podstatou predmetných námietok je však tá skutočnosť, že obstarávateľ rovnaké pochybenia pre ktoré vylúčil účastníka, v ponukách uchádzačov, ktorí splnili podmienky účasti, resp. boli v súťaži úspešní, nebral pri vyhodnocovaní do úvahy, resp. tieto prehliadol. Z uvedeného je zrejmé, že tvrdenie krajského súdu, že z napadnutého rozhodnutia žalovaného nevyplýva, aký konkrétny iný úkon obstarávateľ vykonal v rozpore so zákonom, nie je pravdivé.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustálenú judikatúru Súdneho dvora EÚ týkajúcu sa povinnosti členských štátov zabezpečiť možnosť účinného a rýchleho preskúmania rozhodnutí verejných obstarávateľov (medzi inými napr. rozsudok Súdneho dvora EÚ z 8. septembra 2005 vo veci C-129/04 Espace Trianon SA, Société wallonne de location-financement SA (Sofibail) proti Office coimmunautaire et régional de la formation professionnelle et de l'emploi (FOREM), bod 17, rozsudok z 11. januára 2005 vo veci C-26/03, Stadt Halle, RPL Recyclingpark Lochau GmbH proti Arbeitsgemeinschaft Thermische Restabfall-und Energieverwertungsanlage TREA Leuna, body 29-31 a 34 a rozsudok z 28. októbra 1999 vo veci C-81/98, Alcatel Austria a i., bod 32, 35a 43,), ako aj na svoje skoršie rozhodnutie vo veci priznania aktívnej legitimácie na podanie žaloby uchádzača TSS Grade, ktorý nebol účastníkom konania o námietkach, v ktorom dospel k záveru, že „... Ak rozhodnutie správneho orgánu nebolo vydané vo formalizovanom procese podľa správneho poriadku alebo iného zákona, potom sa obmedzujúca podmienka § 250 ods. 2 OSP (t.j. účasť v správnom konaní) nepoužije a žalobcovi postačí všeobecná žalobná legitimácia vyplývajúca z ustanovenia § 247 ods. 1 OSP a to, že bol rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátený na svojich právach....

Ujma takýmto účastníkom verejného obstarávania vznikne tým, že môže dôjsť k uprednostneniu uchádzača, ktorého ponuka nebola dôsledne posúdená z hľadiska návrhu neprimerane nízkej ceny, čo je konanie v rozpore so zásadami verejného obstarávania, najmä zásady nediskriminácie a čestnej hospodárskej súťaže...“ (Uznesenie NS SR č.k. 5Sžf/13/2012 z 29. marca 2012).

V kontexte vyššie uvedeného možno potom dospieť k záveru, že aj keby účastník v danom prípade nepodal námietky podľa § 138 ods. 2 písm. g/ ZVO, bol by v tejto veci aktívne legitimovaný na podanie žaloby na súd, nakoľko postupom obstarávateľa mu mohla vzniknúť ujma, keďže ponuka úspešného uchádzača nebola dôsledne posúdená a vyhodnotená; t.j. nebola posúdená v takom rozsahu a tak podrobne, ako bola posúdená ponuka účastníka.

Preto postup žalovaného, ktorým v zmysle Smernice priznal účastníkovi právo na podanie námietok podľa § 138 ods. 2 písm. g/ ZVO možno považovať za správny a v súlade s vnútroštátnym právom ako aj s právom EÚ (pozri medzi inými rozsudok Súdneho dvora EÚ z 19. júna 2003 vo veci Werner Hackermüller proti Bundesimmobiliengesellschaft mbH (BIG), Wiener Entwicklungsgesellschaft mbH für den Donauraum AG (WED), body 21 až 25 a 27, 28, ako aj rozsudok zo 4. júla 2013 vo veci C-100/12 Fastweb SpA proti Azienda Sanitaria Locale di Alessandria, za účasti: Telecom Italia SpA, Path-Net SpA).

Pokiaľ ide o tvrdenie krajského súdu, že obsah námietok je totožný s obsahom námietok, ktoré už boli predmetom revízných postupov v predchádzajúcich konaniach a o ktorých už žalovaný rozhodoval, odvolací súd sa po podrobnom zosumarizovaní rozhodujúcich skutočností, ktoré sú opísané vyššie, s týmto tvrdením nestotožňuje a poukazuje na to, že konanie o námietkach žalobcu z 5. marca 2012, ktoré boli obsahovo podobné s predmetnými námietkami, žalovaný zastavil a tieto z vecného hľadiska vôbec neskúmal.

Na tomto mieste odvolací súd pripomína, že uvedené princípy sú ako základné zásady verejného obstarávania zakotvené v § 9 ods. 2 ZVO a navyše, Súdny dvor EÚ vo svojej judikatúre pravidelne zdôrazňuje, že povinnosť transparentnosti verejného obstarávania vyplýva priamo z článkov 43 a 49 ES, ktoré majú priamy účinok vo vnútroštátnom právnom poriadku členských štátov a majú prednosť pred každým ustanovením vnútroštátneho práva, ktoré je s nimi v rozpore (pozri napr. rozsudok z 13. apríla 2010 vo veci C-91/08 Wall AG proti La ville de Francfort-sur-le-Main a Frankfurter Entsorgungs- und Service (FES) GmbH, bod 3).

V odvolacom konaní neušlo pozornosti Najvyššieho súdu SR, že žalovaný postupoval v rozhodovacom procese diametrálne odlišne vo svojich dvoch rozhodnutiach, ktoré spolu skutkovo i právne súvisia a v ktorých žalovaný aplikoval diametrálne rozdielne právne názory vo vzťahu k žalobcovi. Totiž námietka žalobcu, ktorá bola podaná dňa 17. júla 2012 žalovanému proti rozhodnutiu o vylúčení zo dňa 10. júla 2012, bola následne zo strany žalovaného zamietnutá, a to napadnutým rozhodnutím žalovaného zo dňa 14. septembra 2012. Naopak dňa 4. apríla 2013 Úrad pre verejné obstarávanie potvrdil diskriminačný postup zo strany obstarávateľa vo vzťahu k žalobcovi a zrušil rozhodnutie o zadaní zákazky a obstarávateľovi nariadil znovu vyhodnotiť ponuky. Proti tomuto rozhodnutiu žalovaného podali žalobu ŽSR a Krajský súd v Bratislave rozhodnutie žalovaného zrušil. V odvolacom konaní Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/93/2013-196 z 27. júna 2013 zmenil tak, že žalobu žalobcu ŽSR zamietol.

Z predmetných uvedených dvoch rozhodnutí žalovaného potom pre odvolací súd vyplýva, že obstarávateľ pri vyhodnocovaní ponúk zrejme použil kritéria, ktoré neboli uvedené v súťažných podkladoch. Takáto skutočnosť sa javí odvolaciemu súdu z diametrálne odlišných tvrdení žalovaného v odôvodnení uvedených dvoch rozhodnutí žalovaného.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti je potrebné preto zväziť v ďalšom konaní pred žalovaným, respektíve obstarávateľom, či bol v procese verejného obstarávania zachovaný taký postup, ktorý nemožno považovať za postupom v rozpore so zásadami rovnakého zaobchádzania a transparentnosti, ktoré zásady sú obsiahnuté v článku 10 smernice 2004/17/ES.

Vzhľadom k tej skutočnosti, že Úrad pre verejné obstarávanie poskytol žalobcovi iným, už uvedeným rozhodnutím zo dňa 4. apríla 2013 podstatne viac práv a ktoré rozhodnutie potvrdilo nesporne

diskriminačný postup zo strany obstarávateľa vo vzťahu k žalobcovi tým, že ÚVO zrušil rozhodnutie o zadaní zákazky a obstarávateľovi nariadil znovu vyhodnotiť ponuky, je potrebné zároveň konštatovať, že nesporne nastal zmätok minimálne v rozhodovacej činnosti Úradu pre verejné obstarávanie. Odvolací súd považuje preto za potrebné konštatovať, že v dôsledku neskôr prijatého rozhodnutia Úradom pre verejné obstarávanie (rozhodnutie zo dňa 4. apríla 2013), je potom nevyhnutné vyhodnotiť napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 14. septembra 2012, ktoré je predmetom tohto preskúmovacieho konania ako zmätočné a nepreskúmateľné.

Z uvedených dôvodov sa odvolací súd nemohol stotožniť so závermi krajského súdu, ktorý považoval rozhodnutie žalovaného za súladné so zákonom, keď žalobný návrh žalobcu zamietol.

Z celého spisového materiálu, ako aj z genézy predmetného verejného obstarávania je zrejmé, že obstarávateľ vyhodnocoval ponuky uchádzačov a splnenie podmienok účasti viac krát, pričom dospel opakovane k protichodným záverom. Jeho hlavnou úlohou, predpísanou kogentnou právnou normou, je pri zadávaní zákaziek uplatňovať princíp rovnakého zaobchádzania, princíp nediskriminácie uchádzačov alebo záujemcov, princíp transparentnosti a princíp hospodárnosti a efektívnosti.

Žalovaný, ako ústredný orgán štátnej správy pre verejné obstarávanie, ktorý je tým orgánom, na ktorého bola, v súlade s čl. 2 ods. 2 Smernice a judikátúrou Súdneho dvora EÚ, zákonom o verejnom obstarávaní postúpená právomoc preskúmať každé rozhodnutie obstarávateľa, preskúmaval úkony žalobcu/obstarávateľa v rámci revízií postupov iniciovaných rôznymi uchádzačmi taktiež opakovane, pričom rovnako dospel k protichodným záverom.

Preto je nevyhnutné, aby z dôvodu odstránenia akýchkoľvek pochybností o transparentnosti predmetného verejného obstarávania, dodržania princípu rovnakého zaobchádzania a nediskriminácie uchádzačov, obstarávateľ vykonal nové vyhodnotenie splnenia podmienok účasti a vyhodnotenie ponúk tak, ako mu to v inom preskúmvanom rozhodnutí (rozhodnutie zo dňa 4. apríla 2013) žalovaný nariadil.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu vyhovel a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu, rozsudok Krajského súdu v Bratislave podľa § 250 ja ods.3 O.s.p. zmenil a rozhodnutie žalovaného - Úradu pre verejné obstarávanie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

O náhrade trov konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v zmysle § 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 132 €. Pri určovaní výšky náhrady trov konania odvolací súd vychádzal zo skutočnosti, že žalobca zaplatil súdny poplatok za podanie žaloby vo výške 66 € a tiež rovnakú sumu 66 € zaplatil žalobca za podanie odvolania proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave. Ide o trovy konania vyplývajúce zo spisového materiálu. Žalobca si žiadne trovy konania, ktoré mu vznikli nevyčísli, a to napriek tomu, že túto skutočnosť konštatoval i pred Krajským súdom v Bratislave do zápisnice o pojednávaní, čo vyplýva zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 7. mája 2013 (č. listu 263), kde je zaznamenané, že právny zástupca žalobcu si uplatnil trovy konania, ktorých výšku vyčísli v lehote troch dní. V spisovom materiáli Krajského súdu Bratislava sa takéto vyčíslenie nenachádza. Žalobca, respektíve jeho právni zástupcovia nevyčísli príslušné trovy konania, ktoré im v konaní vznikli, a to ani v odvolacom konaní pred Najvyšším súdom slovenskej republiky. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky napriek úspechu žalobcu vo veci, mohol mu preto priznať iba náhradu trov konania spočívajúcu iba v zaplatení súdnych poplatkov za podanie žaloby a za podanie odvolania proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.